

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 325.

Anden Sæssion.

85de Møde.

Torsdagen den 7de Februar.

(Fortsat.)

Bregendahl (forts.) Det, som meest tilfredsstillende mig, er det, som er stillet af Mindretallet i Udvalget, og de Betragtninger, som den ærede Finansminister nys har fremhævet som de overveitende for Regjeringen til i saa Henseende at tiltræde Fleertallets Forslag, troer jeg ikke egentlig kunne give Fleertallets Forslag noget Fortrin fremfor Mindretallets Forslag; thi ved den Myndighed, som der gives den foreslaaede Commission, og som ogsaa Slutningen af den ærede Finansministers Udtalelse viser, at det erkendes af Regjeringen, at Commissionen maa have, ved den Myndighed, siger jeg, maa den Frygt, der maaskee ellers kan være ret vel begrundet, og som der er for, at ved en Taxation efter Salgsværdi de dieblifikke og aldeles locale Forhold skulde faae en for stor Indflydelse paa utilbørlig at opkræve Prisen, denne Frygt, siger jeg, maa for en Deel bortfalde, naar man seer hen til den Myndighed, som Commissionen maa have, men det, som jeg fornemmelig har imod Fleertallets Forslag, det er ikke, at jeg troer, at Fleertallets Forslag vil, naar man vil holde Dinene paa den Myndighed, som Commissionen har til at bestemme Prisen, føre til en lavere Pris i Almindelighed end Mindretallets, men fordi at Mindretallet udtaler reent og bestemt, hvad det vil, og Fleertallet udtrykker sig paa en Maade, som ved det første Diekast synes meget plausibel, men, som det forekommer mig er en meget indviklet og combineret Maade at ordne dette Forhold paa, og, som jeg troer, ikke vil have lidet Afstrækende ved sig for Bestdnerne; thi det maa vel erindres, at, naar Fleertallets Forslag i § 2

gaaer ud paa, at Kjøbesummen skal bestemmes efter en Capitalisering af de aarlige Jordbogsafgifter og Indfæstningen, saa er det ingenlunde de nærværende Jordbogsafgifter eller den sidst erlagte Indfæstning, som Forslaget, idetmindste saaledes som det staaer efter Ordene, derved har havt for Die, thi, hvis dette var Tilfældet, saa var det noget ganske Andet. Naar det oprindelige Forslag, som gik ud herpaa, havde modtaget nogen Modification, saa vilde jeg foretrække den der omhandlede Maade at bestemme Prisen paa, for Mindretallets, men just, idet at Fleertallets Forslag har forladt det oprindelige Forslag, saa kan jeg ikke see rettere, end at Fleertallets Forslag, hvad jo forøvrigt ogsaa Ordene ligefrem sige, medfører, at det ikke er de nærværende Afgifter og den sidst erlagte Indfæstning, der skal lægges til Grund, men at det er en saadan Indfæstning, som efter en Taxation, og efter et Skøn af Forholdene, vil kunne faaes, naar Stedet var fæsteledigt, og jeg troer ikke, at der er anden Vejleder for Diebliffet i saa Henseende opstillet i Fleertallets § 2, end Udtrykket „efter Billighed“, men dette er et meget ubestemt og vagt Udtryk, og man kan forstaae dette Udtryk paa meget forskjellige Maader. Naar man taler om en Afgift af en Eiendom „efter Billighed“, maa dette Udtryk i Almindelighed opfattes af dem, som skulle foretage en saadan Taxation, paa den Maade, at de blot tage Hensyn til, hvad der under almindelige Conjuncturer og ved en almindelig Drift af Eiendommene kan udbringes af dem. Men et Andet er, at man under Udtrykket „Billighed“ dog, som jeg tilstaaer mindre passende, kan indbefatte, at der skal tages Hensyn til, om der er særlige tidligere Forhold tilstede, som burde medføre, at den Mand, om hvem der nu er Tale, at Stedet skal overdrages til,